

по-ефективна конкуренция с вече утвърдените на пазара предприятия, резултат, който според практиката на Съда нарушава свободата на установяване. Такова определяне на тарифи и условия за транспорт е несъвместимо с член 96, параграф 2 от ДФЕС (при положение, че Комисията не е предоставила необходимото разрешение) и дори не е полезно за закрилата на чувствителни икономически сектори и на отдалечени региони, докато определянето от страна на гръцката държава само на минимални граници на тарифите за превоз на течни горива с търговски превозни средства е несъвместимо с правилата на свободната конкуренция и следователно трябва да бъде забранено незабавно.

Освен това Комисията твърди, че Закон № 3054/2002 позволява на гръцкото правителство да контролира броя на частните камиони-цистерна по пътищата и че следователно разглежданата разпоредба нарушава свободата на установяване (член 49 ДФЕС), съставлявайки част от комплекса разпоредби на гръцкото законодателство, които в крайна сметка имат за цел не само запазването на затворения характер на професията превозвач на петролни продукти, но и запазването на пазарната мощ на всяко предприятие, действало на този пазар. Определеното административен ред на броя камиони-цистерна на предприятията, които търгуват с петролни продукти, не е необходимо за приспособяването на посочените предприятия към пазарните условия, нито пък е оправдано от съображения за обществена сигурност (пътна безопасност) и за обществено здраве.

Комисията смята, че Република Гърция не е предоставила достатъчно обяснения и доказателства, за да обоснове приемането на горепосочените ограничения и че следователно член 4 от Закон № 383/1976, членове 6 и 7 от Закон № 3054/2002, заедно със съответните правилници за прилагането им и с налагането на фиксирани тарифи (в определени граници) за транспортните услуги, доставяни от търговски превозни средства, нарушава член 49 (предишен член 43 ДЕО) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Преюдициално запитване, отправено от Rechtbank Amsterdam (Нидерландия) на 8 юли 2010 г. — A. Salemink/Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

(Дело C-347/10)

(2010/C 246/53)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Amsterdam

Страни в главното производство

Жалбоподател: A. Salemink

Ответник: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (UWV)

Преюдициален въпрос

В противоречие ли е с разпоредбите на правото на Европейската общност, чиято цел е да способстват свободното придвижване на работници, и по-специално на раздели I и II от Регламент № 1408/71⁽¹⁾, както и на членове 39 и 299 ЕО (понастоящем член 45 от ДФЕС и член 52 ДЕС във връзка с член 355 ДФЕС), ситуация, в която работник, предоставящ работна сила извън територията на Нидерландия — на съоръжение, фиксирано върху нидерландския континентален шелф — в полза на работодател със седалище в Нидерландия, не е осигуряван в съответствие с националното законодателство относно осигуряването на работници единствено поради факта, че не живее в Нидерландия, а в друга държава членка (в конкретния случай — Испания), независимо че има нидерландско гражданство и разполага с възможност да се осигурява доброволно при условия, които са по същество идентични, като приложимите при задължителното осигуряване?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социално осигуряване на заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26).

Преюдициално запитване, отправено от Senāta Administratīvo lietu departaments (Република Латвия) на 9 юли 2010 г. — SIA „Norma-A“ и SIA „Dekom“/Ludzas novada dome

(Дело C-348/10)

(2010/C 246/54)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments

Страни в главното производство

Иници: SIA „Norma-A“, SIA „Dekom“

Ответник: Ludzas novada dome

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 1, параграф 3, буква б) от Директива 2004/17/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че трябва да се счита за концесия за обществена услуга договор, по силата на който на спечелилия оферент се възлага предоставянето на обществени транспортни услуги с автобус, при положение че част от насрещната престация се състои в правото да се експлоатира въпросните услуги, възлагащият орган предоставя на изпълнителя на услугите компенсация за свързаните с експлоатирането им загуби и освен това публично-правните норми, уреждащи предоставянето на тези услуги, ограничават свързания с експлоатирането им риск?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос, прилага ли се пряко в Република Латвия, считано от 21 декември 2009 г., член 2г, параграф 1, буква б) от Директива 92/13/ЕИО, изменена с Директива 2007/66/ЕО ⁽²⁾?
3. При утвърдителен отговор на втория въпрос, трябва ли член 2г, параграф 1, буква б) от Директива 92/13/ЕИО да се тълкува в смисъл, че е приложим по отношение на обществени поръчки, които са възложени преди изтичане на срока за транспониране на Директива 2007/66/ЕО?

⁽¹⁾ Директива 2004/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година относно координирането на процедурите за възлагане на поръчки от възложители, извършващи дейност в секторите на водоснабдяването, енергетиката, транспорта и пощенските услуги (ОВ L 134, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 8, стр. 3; поправка в ОВ L 182, 2008 г., стр. 169).

⁽²⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, стр. 31).

Преюдициално запитване, отправено от Korkein hallinto-oikeus (Финландия) на 12 юли 2010 г. — Nordea Pankki Suomi Oyj

(Дело C-350/10)

(2010/C 246/55)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein hallinto-oikeus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Nordea Pankki Suomi Oyj

Отговорник: Veronsaajien oikeudenvallontayksikkö

Преюдициален въпрос

Следва ли член 13, Б, буква г), точки 3 и 5 от Шестата ДДС директива 77/388/ЕИО ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че swift услугите, описани в параграф 1 от това решение, които се предоставят между кредитни институции при разплащания и във връзка със сетълмента на сделки с ценни книжа, са освободени от облагане с ДДС?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1).

Иск, предявен на 13 юли 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-353/10)

(2010/C 246/56)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: M. Patakia)

Отговорник: Република Гърция

Искания на ищеца

— да се обяви, че Република Гърция, като не е приела необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби за съобразяване с Директива 2006/117/ЕВРАТОМ на Съвета от 20 ноември 2006 година относно надзор и контрол на превоза на радиоактивни отпадъци и отработено гориво ⁽¹⁾ (ОВ L 337, 20.11.2006 г.; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 18, стр. 61) или във всеки случай, като не е уведомила Комисията за тях, не е изпълнила задълженията си по същата директива.

— да се осъди Република Гърция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2006/117 във вътрешния правен ред е изтекъл на 25 декември 2008 г.

⁽¹⁾ ОВ L 337, 5.12.2006, стр. 21.